

[Ebba Strange]

befinder sig i en tilstand, i hvilken hun er ude af stand til at modsætte sig handlingen, og dér må man ikke udnytte hendes tjenstlige eller økonomiske afhængighed. Mit forslag går såmænd kun ud på, at det må man heller ikke i ægteskabet.

Jeg er glad for de tilkendegivelser, der er kommet om støtte til disse ændringsforslag, og jeg er skuffet over, at kristeligt folkeparti ikke kan forstå, at det er en beskyttelse af ægteskabet, vi her lægger op til. Men det er der jo ikke noget at gøre ved.

Så siger hr. Hagen Hagensen – og det er nok dér, vi er grundlæggende uenige – at han tror, at den generalpræventive virkning af et straffesystem bliver større, når strafferammen er 10 år, end når den er 6 år. Det tror jeg ikke på. Jeg tror ikke så meget på denne generalpræventive virkning, og jeg mener, at hvis den endelig skulle have nogen funktion overhovedet, er en strafferamme på 6 år dog også ganske høj. Derfor er jeg godt tilfreds med, at den almindelige strafferamme er havnet dér og ikke ligger højere.

Til hr. Wilhelm vil jeg sige, at jeg finder ligesom justitsministeren egentlig heller ikke, at der er lusk i sagen med at afskaffe nævningebehandling af de voldtægtssager, der nu får strafferammen nedsat. Jeg mener, det har været et led i den argumentation og de debatter, vi har været ude i i de senere år, at mange af ofrene i voldtægtssager føler nævningsagerne kolossalt belastende, og at der fra disse kvindegrupper side har været rejst ønske om at blive fritaget for nævningebehandling. Jeg er ikke så – jeg ved ikke, hvad jeg skal kalde det – kategorisk som hr. Wilhelm, der siger, at når først den er væk, er den væk, og så lader den sig ikke genindføre. Jeg tror, også efter de bemærkninger, der er faldet fra mange sider i dag, at der er bred opbakning bag forslaget om at få en mere grundig debat om lægdommersystemet, og det er det, jeg så stadig væk vil holde mig til, også efter de bemærkninger, der er faldet i dag.

Jeg er enig i, at den gode grund, der eksisterer for nævningedomstolene, er, at det er dér, almindelige mennesker er med, men det er det jo også i de andre lægdommerinstitutioner, vi har, og jeg ved ikke, hvor der manipuleres mest; det er der vel ingen af os der ved. Der manipuleres jo også med nævningene, selv om de går i enrum bagefter. Jeg ind-

rømmer, at når først de er bag de lukkede døre, kan der ikke manipuleres med dem, men det kan der så sandelig, mens hele retssagen står på, så hr. Wilhelms indlæg har ikke overbevist mig om, at det er den bedste beskyttelse, vi har i nævningsystemet. Derfor opretholder vi den indstilling, jeg gav udtryk for i første omgang med hensyn til ændringsforslagene.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil blot sige, at fru Ebba Stranges forslag, for så vidt angår det ægteskabelige og det ikke-ægteskabelige forhold, ikke tager hensyn til det praktiske liv og de faktiske forhold ude i hverdagen. Hvis fru Ebba Strange havde været lidt mere virkelighedsnær, vidste hun, at anklagemyndigheden i forvejen har meget store bevismæssige vanskeligheder, for så vidt angår den almindelige ægteskabelige vold, idet det ligger således, at hustruen anmelder den og bliver kørt på hospitalet og der bliver lavet en politilægeat-test. Næste dag frafalder den pågældende så; de er blevet gode venner igen, og hele sagen bliver trukket tilbage igen.

Nu vil fru Ebba Strange føre det videre ind i ægtesengen og forsøger ligesom at kræve, at der skal være en bevisbyrde. Denne bevisbyrde vil blive meget vanskelig. Og da er det, som jeg har sagt tidligere, at man formentlig på natbordet ved siden af p-pillerne bør lægge alkoholtesten forinden, når man er kommet hjem fra en julefrokost. Men bevisbyrden for anklagemyndigheden vil være meget svag i disse sager, for ikke at sige komplet umulig.

Wilhelm (VS):

Justitsministeren sagde, at begrundelsen for nævningebehandling var, at særlig alvorlige forbrydelser skulle underkastes denne særlige behandling, og det er selvfølgelig korrekt. Men de lovovertrædelser, vi her taler om, vil stadig efter denne lov være særlig alvorlige forbrydelser, hvad ministeren i øvrigt også sagde i et andet afsnit af sit indlæg.

Ministeren sagde så, at disse særlig alvorlige forbrydelser af praktiske grunde var defineret i retsplejeloven ved en høj strafferamme. Det vil de jo også stadig væk være. En 6 års strafferamme er stadig væk en høj straffe-